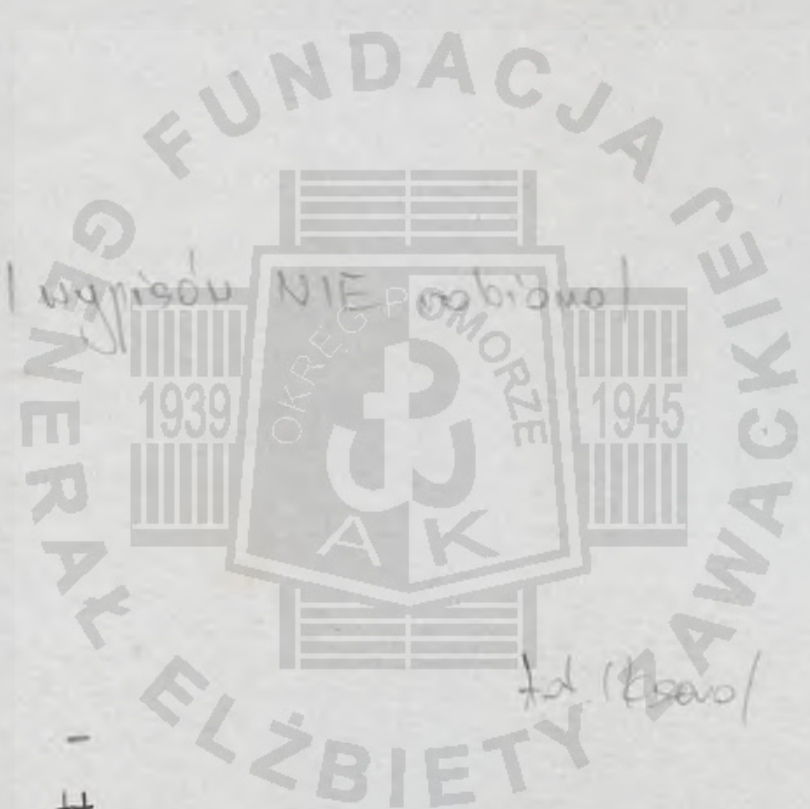

D.Kw. VI 2001

MEMORIAŁ

General Marii Wittek

rezerwa
ze kwoty 1/2

adres:
Jemiszewskie

0-026 W-we

† KOŚCIAŁKOWSKA Jmema

zam. Jemiszewskie
ps. "Knesowianka"
"Kama"

AK
Lwów

2766 / WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — KOŚCIAKOWSKA

Jweue

zom. Jamiszewska

T: 2766 / WSK

I. Materiały dokumentacyjne

I/1 – relacja właściwa ✓

I/2 – dokumenty (sensu stricto) dot. osoby relatora —

I/3 – inne materiały dokumentacyjne dot. osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację ✓

III. Inne materiały (zebrane przez „relatora”):

III/1 – dot. rodziny relatora —

III/2 – dot. ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 – dot. ogólnie okresu okupacji (1939–1945) —

III/4 – dot. ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 – inne —

IV. Korespondencja ✓

A. 2. IAPAK

V. Wypisy ze źródeł [tzw. „nazwiskowe karty informacyjne”] ✓¹

VI. Fotografie ✓ 206 II/1

1/1 RELACJA WŁAŚCIWA

- Relacja własna, W-wa III 2001, mps (ksem), k.3, s.3.
(relacja oprac. wg schematu, mylnia zatytułowana "Aukiele").

3

Wpłynęło dnia 6.6.
Ldż. 2.892, 11.116 2001

Ankieta

Janiszewska Irena „Kresowianka” „Kama”
sporządzona wg. schematu relacji WSK dla archiwum przy Fundacji
„Archiwum Pomorskie Armii Krajowej w Toruniu”

I. Dane osobowe.

1. Janiszewska Irena z d. Kościałkowska
a. „Kresowianka” „Kama”
2. 01.XII.1918 Bobrujsk (dawne ZSSR)
3. Józef i Józefa z d. Borowska
inteligencja pracująca
4. Warszawa 00-826, ul.
tel

II.

1. Wyższe nie pełne / Wyższa Szkoła Handlowa/
(przerwane w roku 1939)
2. Po wojnie od r. 1946 w charakterze księgowej w Zjed.Przem. Nieorganicznego w Złotym-
stoku, Cent.Zarządzie Zbytu Ministerstwa Przem.Maszynowego w Warszawie, a od
1952 r. do 1977 w różnych centralach MHW oraz w samym Urzędzie Ministerstwa Handlu
Wewnętrznego jako st.radca.
3. W ostatniej klasie gimnazjum przechodziłam szkolenia Przynależności Wojskowej
Kobiet.

III.

Jako przeszkolona przez PWK - w kampanii wrześniowej i w październiku 1939 roku
pracowałam w charakterze pomocy pielęgniarstwa w szpitalu przy rannych.

IV.

W roku 1939 stałe miejsce zamieszkania moich rodziców to Wołkowysk (woj.białostockie)
a studia w Warszawie. Po wkroczeniu wojsk bolszewickich na tereny wschodnie Polski -
rodzina moja została pozbawiona domu i możliwości zarobkowania, a Ojciec mój Józef
Kościałkowski aresztowany przez NKWD ślad o Nim zaginął (prawdopodobnie stracony).

W listopadzie 1939r. wyjechałam do Lwowa gdzie podejmowałam różne prace zarobkowe
np. w Fabryce Wódek i Likierów „Baczewski”, rzeźni miejskiej itp. jako robotnica fizyczna
a równocześnie zostałam wciągnięta do tworzących się struktur Służby Zwycięstwu Polski -
ZWZ jako łączniczka „Kresowianka”.

Od listopada 1940 r. - do czerwca 1941 to jest do zajęcia przez Niemców wschodnich
terenów Rzeczypospolitej Polski - byłam więźniem NKWD w Białymstoku.

Po powrocie jesienią 1941 z więzienia do Lwowa, oficjalnie pracowałam w Instytucie
Przeciwtfusowym prof.R.Weigla, między innymi dla Ausweisu z tw.”Wroną”.

V.

Po wybuchu wojny niemiecko-bolszewickiej w czerwcu 1941 w trzecim dniu działań
wojennych - po ucieczce więziennych dozorców NKWD - patriotyczny tłum białostocki
otworzył więzienie i uwolnił część więźniów z zamkniętych cel. W ten sposób odzyskałam
wolność.

Niestety nie wszystkim więźniom przebywającym w lochach udało się wyjść, bowiem
NKWD w środku tygodnia wróciło na jeden dzień do Białegostoku i pozostałych
uwięzionych w lochach oraz niedostępnych celach wymordowało.

Po wkroczeniu wojsk niemieckich na tereny Polski okupowanej do 22.czerwca 1941 przez Bolszewików - przedostałam się do Lwowa, gdzie przebywała moja mama i chora siostra. We Lwowie już na jesieni nawiązałam ponownie dawne konspiracyjne kontakty przyjmując nowy pseudonim „Kama”.

Przedwojenny porucznik II Oddziału Wojska Polskiego pseudonim „Wilhelmi” nazwisko Dzierżek (stracony przez Niemców we Lwowie 14,Stycznia 1944) zlecił mi prowadzenie kancelarii kontrwywiadu II Oddziału AK Obszaru Lwów.

Do mnie zaczęły sływać meldunki z komórek więziennictwa,likwidacyjnej oraz innych konspiracyjnych żołnierzy wywiadowców ulokowanych w rozmaitych instytucjach niemieckich. Do moich zadań należało zebranie tych materiałów posegregowanie, przepisanie na maszynie oaz przedstawienie mojemu szefowi „Wilhelmiemu”

Całą moją konspiracyjną działalność zorganizowałam w swoim mieszkaniu.

Po śmierci mojej młodszej siostry w lutym 1943 wciągnęłam do konspiracji moją Mamę, która pod pseudonimem „ZET” także działała jako łączniczka do specjalnych poruczeń w komórce kontrwywiadu AK Obszaru Lwów.

W naszym mieszkaniu znajdowały się maszyna do pisania, materiały wywiadowcze przygotowane do sfilmowania a później przekazywania dalej ,aż wreszcie do Londynu. Mieszkanie to zostało przez naszych specjalistów wyposażone w skrytki podłogowe i ściennie. Niezależnie od tego obsługiwałam drugi lokal odpowiednio przygotowany na punkt kontaktowy naszego Oddziału.

W lecie lipiec/sierpień 1943 nastąpiła wielka wsypa i kiedy Gestapo aresztowało we Lwowie wielu żołnierzy Podziemnego Państwa Polskiego wśród aresztowanych znalazł się mój bezpośredni szef „Wihelmi”. Podjęta przez szefa Wywiadu „Walerego” / ppłk Pohoski / próby wykupienia Go nie powiodły się. W dniu 14.stycznia 1944 został On stracony wraz innymi żołnierzami Podziemia na placu koło teatru we Lwowie.

Cześć Ich pamięci !

Po chwilowym przerwaniu komunikacji z pozostałymi działaczami II Oddziału Obszaru AK w końcu sierpnia 1943 gdy stało się jasne, że „Wilhelmi” nie ujawnił powiązań konspiracyjnych - został nawiązany kontakt z pozostałymi na wolności żołnierzami komórek kontrwywiadu.

Następcą aresztowanego został początkowo „OSA” a potem wiosna 1944 szefem kontrwywiadu był „Dwera.” a kierownikiem kancelarii „Zbigniew”

Z nimi to pracowałam w kontrwywiadzie już do połowy lipca 1944 roku.

W lutym 1944 zostałam odznaczona „Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami przez dowódcę Armii Krajowej za działalność konspiracyjną.

„Treść nadesłanego pisma Komórka Obszaru -Mignon-

Z upoważnienia Naczelnego Wodza Rzeczypospolitej Polskiej i Komendanta Sił Zbrojnych w Kraju nadaję : „ Kamie”

Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami

podpisał - CIS -

Odnaczenie zostało zweryfikowane po wojnie przez rząd w Londynie w roku 1949

Nr. 36529 Dz. Pers. 3 z dnia 15.08.49.

W lipcu 1944 po wkroczeniu wojsk sowieckich na tereny wschodnie w okresie akcji „ Burza” część ludzi kontrwywiadu, ze zrozumiałych względów, dostała rozkaz nie ujawniania się i pozostawała tzw. „,żołnierzami uśpionymi” (Między innymi do nich : należałam ja, Osa, i Zbigniew., natomiast „ Dwera” wystąpił oficjalnie i po paru dniach wspólnej walki przeciw Niemcom został aresztowany przez NKWD i wywieziony.

W związku z tym w sierpniu 1944 zmuszona byłam część materiałów konspiracyjnych zniszczyć, a pewne ukryć (zakopać), aby nie dostały się one w ręce „niepożądanych aliantów”. Wreszcie, w ostatniej chwili, musiałam uciekać ze Lwowa w węglarce parowozu przed niechybnym aresztowaniem przez NKWD.

Dotarłam do Lublina, gdzie ulokowały się władze polskie.

Mama moja została we Lwowie i przyłączyła swoją działalność w konspiracji przeciw Niemcom aresztowaniem przez NKWD w dniu 05. kwietnia 1945. Uwięziona w więzieniu przy ulicy Łąckiego we Lwowie i skazana na 10 lat zsyłki. Wywieziona do obozu za Ural gdzie przebywała do października 1948. Zwolniona w wyniku umów pomiędzy rządem PRL i ZSSR.

Po katorżniczej pracy przy wyrębie lasów wróciła schorowana do Kraju. Zmarła w roku 1978.

W roku 1944 w Lublinie nie brałam udziału w konspiracji, natomiast w końcu roku 1944 w Lublinie nawiązałam kontakt z szefem wywiadu Obszaru Lwów „Walerym”/ppłk. Henryk Pohoski /, który po ujawnieniu we Lwowie w lipcu 1944 i kilkudniowej walce ramię w ramię z Armią Czerwoną (marszałka Koniewa) przeciw Niemcom, został podstępnie aresztowany przez NKWD na terenie Berdyczowa a po ucieczce z aresztu znalazł się w Lublinie.

Kontakty moje z osobami znanymi ze Lwowa były towarzyskie lub ze względu na podjętą pracę zarobkową.

VI.

Nie dotyczy

VII.

Nie dotyczy

VIII.

Nie dotyczy

IX.

W roku 1946 mieszkałam z mężem Władysławem w Złotym-stoku na Dolnym Śląsku, gdzie urodziła się moja córka Krystyna. W roku 1947 przenieśliśmy się do Warszawy. Miejsca mojej pracy zarobkowej podałam w pkt. II. 2. Do żadnej partii nie należałam. W roku 1973 zostałam babcią Justyny, a w 1997 prababcią Stasia.

Żadnej oryginalnej dokumentacji z okresu pracy konspiracyjnej nie posiadam

Odpisy ksero otrzymane w latach powojennych i 1980 -85 z Londynu w załączeniu.

Ministerstwo Obrony Narodowej w Londynie nadało mi po wojnie stopień podporucznika.

W dniu 08. maja 2000 roku Minister Obrony Narodowej awansował mnie do stopnia porucznika.

Załączniki kserokopie:

- 1. pisma „ Mignon „ z lutego 1944.
- 2. legitymacja nr. 36529 MON Londyn 30. grudnia 1949
- 3. legitymacja nr. 34711 MON Londyn 15. sierpnia 1948
- 4. Biuletyn Informacyjny „Ziemi Czerwieńskiej” z dnia 23. stycznia 1944.
- 5. fotografia Ireny Kościółkowskiej.

zaf. 809
w posiadaniu
Kam. Hłoboski Kobiela
w Warszawie

1 marca 2001 rok

Irystynska Irene

II. Materiały uzupełniające relexję:

- Wypis komputerowy z "Notatek biograficznych członków Kola Nr.1 ŚZŻAK, 4-wa 1998." - Irene Jarniszewska "Kamień" - K. 1, s. 1.
- Nekrolog Irene Jarniszewskiej (u.G. 4). Wycinek gazety, oryginalny, K. 1, s. 2.
- Artykuł Anny Rojewskiej z tytułu "Odeńki od nas" w "Biuletynie 1/52/2007 FAPAK" s. 48-49. Dwie kserokopie - K. 3, s. 3-5.

Irena Janiszewska "Kama"

z domu Kościatkowska
ur. 1.12.1918 r. w Bobrujsku
c. Józefa i Józefy z d. Borowska

W r. 1938 ukończyła gimnazjum im. Stefana Batorego w Wołkowysku, a w latach 1938 - 1939 studiowała na Wyższej Szkole Handlowej w Warszawie.

Po wojnie, od 1946 r. pracowała w charakterze księgowej w Zjednoczeniu Przemysłu Nieorganicznego w Żolym Stoku, Centralnym Zarządzie Zbytu Ministerstwa Przemysłu Maszynowego w Warszawie, a od 1952 r. do 1977 r. w różnych Centralach MHW, oraz w samym Urzędzie Ministerstwa Handlu Wewnętrznego, jako st. radca.

Od r. 1940 do końca wojny działała w ŻWZ Armii Krajowej. Od listopada 1940 r. do czerwca 1941 r., to jest do zajęcia przez Niemców wschodnich terenów Rzeczypospolitej Polskiej, była więźniem NKWD w Białymstoku.

Od grudnia 1941 r. działała na terenie Lwowa w szeregach Armii Krajowej, początkowo jako łączniczka, a potem jako sekretarka i maszynistka kontrwywiadu Obszaru Lwów.

Odznaczenia:

1. Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami
2. Krzyż Armii Krajowej
3. Srebrny Krzyż Zasługi
4. Medal Wojska
5. Odznaka Weterana Walk o Niepodległość
6. Odznaka Pamiątkowa „Akcji Burza”

zob. Notulii biograficzne członków KOTA Nr 1, S22 AK

W-wa 1998

16 października 2006 roku, w wieku 87 lat, zmarła

Irena Janiszewska
z Zyndram-Kościalkowskich
„Kama”

oficer ZWZ i kontrwywiadu
Armii Krajowej Obszaru Lwowskiego,
więzień NKWD.

U honorowaną londyńskimi odznaczeniami wojskowymi,
Krzyżem Armii Krajowej, Medalem Wojska
i Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami.

absolwentka Gimnazjum Stefana Batorego w Wołkowysku,
studentka SGH,

po wojnie długoletni pracownik
Ministerstwa Handlu Wewnętrznego,

najlepsza i kochana
Żona, Mama, Babcia i Prababcia.

Nabożeństwo żałobne odbędzie się
we wtorek, 24 października 2006 roku o godzinie 13.00
w kościele św. Karola Boromeusza na Powązkach,
po którym nastąpi odprowadzenie do grobu rodzinnego

Władek, Krysią, Stach, Justysia, Maciek, Sias i Klementyna

W dniu 16 X 2006 r. w Warszawie zmarła **IRENA JANISZEWSKA** z d. Kościalkowska, ps. „Kresowianka”, „Kama”.

Urodziła się 1 XII 1918 r. w Bobrujsku (dawne ZSRR) w rodzinie inteligentckiej, jako córka Józefa i Józefy Borowskiej.

Podczas nauki w ostatniej klasie Gimnazjum im. Stefana Batorego w Wołkowysku przeszła szkolenie Przynsobienia Wojskowego Kobiet. Studiowała w Wyższej Szkole Handlowej w Warszawie (nauka została przerwana w roku 1939). Brała udział w kampanii wrześnieowej, pracując w charakterze pomocy pielęgniarskiej w szpitalu.

W roku 1939 stałym miejscem zamieszkania jej rodziców był Wołkowysk (woj. białostockie).

Po wkroczeniu wojsk bolszewickich na wschodnie tereny Polski rodzinę pozabawiono domu, a ojca aresztowało NKWD (prawdopodobnie został stracony, ponieważ ślad po nim zaginął).

W listopadzie 1939 r. wyjechała do Lwowa, gdzie podejmowała różnorodne prace zarobkowe jako pracownica fizyczna, równocześnie została wciągnięta do tworzących się struktur SZP-ZWZ jako łączniczka, ps. „Kresowianka”.

Od listopada 1940 do czerwca 1941 r., tj. do czasu zajęcia przez Niemców wschodnich terenów Polski, była więźniem NKWD w Białymostku, z którego jesienią 1941 r. powróciła do Lwowa. Ponownie nawiązała dawne kontakty konspiracyjne przyjmując nowy pseudonim „Kama”. Oficjalnie pracowała w Instytucie Przeciwyfusowym prof. R. Weigla. Przedwojenny porucznik Oddziału II Wojska Polskiego Dzierżek, ps. „Wilhelmi” zlecił jej prowadzenie kancelarii kontrwywiadu II Oddziału AK Obszaru Lwów. Do niej należało przyjmowanie meldunków z komórek więziennictwa, likwidacyjnej oraz od konspiracyjnych wywiadów pracujących w różnych instytucjach niemieckich. Materiały te segregowała, przepisywała na maszynie, a następnie przekazywała swojemu zefowi „Wilhelmiemu”.

Działalność konspiracyjną prowadziła w swym mieszkaniu. Po śmierci młodszej siostry, w lutym 1943 r., wciągnęła do konspiracji matkę, która pod pseudonimem „Zet” również działała jako łączniczka do pozostałych poruczeń w komórce kontrwywiadu AK Obszaru Lwów.

Z uwagi na przechowywane materiały wywiadowcze, przygotowane do sfilimowania, by przekazać je dalej (także do Londynu), miesz-

podłogowe i ścienne. Niezależnie od tego obsługiwała również drugi lokal, odpowiednio przygotowany na punkt kontaktowy II Oddziału AK Obszaru Lwów.

Na przełomie lipca i sierpnia 1943 r. po wielkiej „wspypie” we Lwowie, gestapo aresztowało wielu żołnierzy Polskiego Państwa Podziemnego, wśród których był por. Dzierżek, ps. „Wilhelmi” (stracony 14 I 1944 r. we Lwowie). „Wilhelmi” nie ujawnił żadnych powiązań konspiracyjnych, udało się nawiązać kontakt z pozostałymi na wolności żołnierzami komórek kontrwywiadu. Następcą „Wilhelmi” został najpierw „Osa”, a wiosną 1944 r. szefem kontrwywiadu był „Dwera”. Kierownikiem kancelarii został „Zbigniew”. Z nimi „Kama” pracowała w kontrwywiadzie do połowy lipca 1944 r. W okresie akcji „Burza” część ludzi kontrwywiadu dostała rozkaz, aby się nie ujawniać.

W ukryciu pozostali „Kama”, „Osa” i „Zbigniew”. Natomiast szef kontrwywiadu „Dwera” wystąpił oficjalnie i po paru dniach wspólnej walki przeciw Niemcom został aresztowany przez NKWD i wywieziony.

W związku z tym w sierpniu 1944 r. „Kama” zmuszona była część materiałów konspiracyjnych zniszczyć, a pewne ukryć. W ostatniej chwili, w obawie przed aresztowaniem przez NKWD, musiała uciec ze Lwowa. Dotarła do Lublina i tam nie brała już udziału w konspiracji (jej matkę, która pozostała we Lwowie, aresztowało NKWD; została skazana na 10 lat zsyłki).

Po wojnie w 1946 r. „Kama” mieszkała z mężem Władysławem w Złotym Stoku na Dolnym Śląsku, gdzie urodziła się ich córka Krystyna. Od 1947 r. wraz z rodziną przeniosła się do Warszawy. Do 1977 r., do emerytury pracowała zawodowo w różnych centralach Ministerstwa Handlu Wewnętrznego.

Od 2001 r. była członkinią Memoriału General Marii Wittek.

Za działalność konspiracyjną została odznaczona Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Krzyżem Armii Krajowej oraz londyńskimi odznaczeniami wojskowymi.

Sp. Irena Janiszewska spoczywa w grobie rodzinnym na Powązkach w Warszawie.

Anna Rojewska

W dniu 16 X 2006 r. w Warszawie zmarła **IRENA JANISZEWSKA** z d. Kościałkowska, ps. „Kresowianka”, „Kama”.

Urodziła się 1 XII 1918 r. w Bobrujsku (dawnie ZSRR) w rodzinie inteligentnej, jako córka Józefa i Józefy Borowskiej.

Podczas nauki w ostatniej klasie Gimnazjum im. Stefana Batorego w Wołkowysku przeszła szkolenie Przynależności Wojskowej Kobiet. Studiowała w Wyższej Szkole Handlowej w Warszawie (nauka została przerwana w roku 1939). Brała udział w kampanii wrześniowej, pracując w charakterze pomocy pielęgniarskiej w szpitalu.

W roku 1939 stałym miejscem zamieszkania jej rodziców był Wołkowysk (woj. białostockie).

Po wkroczeniu wojsk bolszewickich na wschodnie tereny Polski rodzinę pozbawiono domu, a ojca aresztowało NKWD (prawdopodobnie został stracony, ponieważ ślad po nim zaginął).

W listopadzie 1939 r. wyjechała do Lwowa, gdzie podejmowała różne prace zarobkowe jako pracownica fizyczna, równocześnie została wciągnięta do tworzących się struktur SZP-ZWZ jako łączniczka, ps. „Kresowianka”.

Od listopada 1940 do czerwca 1941 r., tj. do czasu zajęcia przez Niemców wschodnich terenów Polski, była więźniem NKWD w Białymstoku, z którego jesienią 1941 r. powróciła do Lwowa. Ponownie nawiązała dawne kontakty konspiracyjne przyjmując nowy pseudonim „Kama”. Oficjalnie pracowała w Instytucie Przeciwtufusowym prof. R. Weigla. Przedwojenny porucznik Oddziału II Wojska Polskiego Dzierżek, ps. „Wilhelmi” zlecił jej prowadzenie kancelarii kontrwywiadu II Oddziału AK Obszaru Lwów. Do niej należało przyjmowanie meldunków z komórek więziennictwa, likwidacyjnej oraz od konspiracyjnych wywiadowców pracujących w różnych instytucjach niemieckich. Materiały te segregowała, przepisywała na maszynie, a następnie przekazywała swojemu szefowi „Wilhelmiemu”.

Działalność konspiracyjną prowadziła w swym mieszkaniu. Po śmierci młodszej siostry, w lutym 1943 r., wciągnęła do konspiracji matkę, która pod pseudonimem „Zet” również działała jako łączniczka do specjalnych poruczeń w komórce kontrwywiadu AK Obszaru Lwów.

Z uwagi na przechowywane materiały wywiadowcze, przygotowywane do sfilmowania, by przekazać je dalej (także do Londynu), mieszkanie ich było wyposażone przez specjalistów z konspiracji w skrytki

podłogowe i ściennie. Niezależnie od tego obsługiwała również drugi lokal, odpowiednio przygotowany na punkt kontaktowy II Oddziału AK obszaru Lwów.

Na przełomie lipca i sierpnia 1943 r. po wielkiej „wsypie” we Lwowie, gestapo aresztowało wielu żołnierzy Polskiego Państwa Podziemnego, wśród których był por. Dzierżek, ps. „Wilhelmi” (stracony 14 I 1944 r. we Lwowie). „Wilhelmi” nie ujawnił żadnych powiązań konspiracyjnych, udało się nawiązać kontakt z pozostałymi na wolności żołnierzami komórek kontrwywiadu. Następcą „Wilhelmiego” został najpierw „Osa”, a wiosną 1944 r. szefem kontrwywiadu był „Dwera”. Kierownikiem kancelarii został „Zbigniew”. Z nimi „Kama” pracowała w kontrwywiadzie do połowy lipca 1944 r. W okresie akcji „Burza” część ludzi kontrwywiadu dostała rozkaz, aby się nie ujawniać.

W ukryciu pozostali „Kama”, „Osa” i „Zbigniew”. Natomiast szef kontrwywiadu „Dwera” wystąpił oficjalnie i po paru dniach wspólnej walki przeciw Niemcom został aresztowany przez NKWD i wywieziony.

W związku z tym w sierpniu 1944 r. „Kama” zmuszona była część materiałów konspiracyjnych zniszczyć, a pewne ukryć. W ostatniej chwili, w obawie przed aresztowaniem przez NKWD, musiała uciec ze Lwowa. Dotarła do Lublina i tam nie brała już udziału w konspiracji (jej matkę, która pozostała we Lwowie, aresztowało NKWD; została skazana na 10 lat zsyłki).

Po wojnie w 1946 r. „Kama” mieszkała z mężem Władysławem w Złotym Stoku na Dolnym Śląsku, gdzie urodziła się ich córka Krystyna. Od 1947 r. wraz z rodziną przeniosła się do Warszawy. Do 1977 r., do emerytury pracowała zawodowo w różnych centralach Ministerstwa Handlu Wewnętrznego.

Od 2001 r. była członkinią Memoriału Generał Marii Wittek.

Za działalność konspiracyjną została odznaczona Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Krzyżem Armii Krajowej oraz londyńskimi odznaczeniami wojskowymi.

Śp. Irena Janiszewska spoczywa w grobie rodzinnym na Powązkach w Warszawie.

Anna Rojewska

10/11

KORRESPONDENCJA Z FAPAK

- 18.06.2001 - list Irenej Jaminarskiej do Fundacji. Msp. orgg. k-1, s.1.
- 17.12.2001 - list otrzymany D. Wrony u imieniu E. 2. i pracowników Fundacji do J. Jaminarskiej. Kserokopia, k-1, s.2.
- 20.11.2006. list Władysława Janiszewskiego do Fundacji - zawiadomienie o śmierci Irenej Jaminarskiej. Msp-orgg. k-1, s.3.

Wpłynęło dnia 20 06 2001
Licz. 2506/RSK/
P.U.

(V) - A

Irena Janiszewska

Warszawa 18. czerwca 2001

00-826 Warszawa

Fundacja
Archiwum Pomorskie Armii Krajowej
ul. Wielkie Garbary 2
87-100 Toruń

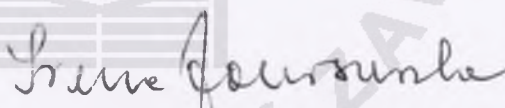
Do rąk Pań: Kierownik Katarzyna Minczykowska
Dokumentalistka Dorota Kromp

Informację z dnia 8. czerwca 2001 o wpływie moich materiałów do Archiwum otrzymałam.

Za powyższą wiadomość serdecznie dziękuję.

Pragnę poinformować, że od 27 czerwca będę przebywać w sanatorium w Ciechocinku i pozwolę sobie przy okazji odwiedzić Panie w Toruniu oraz podziękować osobiście za trud i wysiłek.

Pozostaję z wyrazami szacunku

Irena Janiszewska

Szanowne Pani,

W imieniu Pani Profesor i wszystkich pracowników przesytam serdeczne świąteczne życzenia wraz z Biuletynem i komunikatem nr 12. Komystając z okazji zwracam się do Pani z prośbą o przesła-
nie swojej fotografii, a także wszelkich dokumen-
tów lub ich kserokopii związanych z Pani służbą,
wojenną (np. legitymacje odmaczeń, oświadczenie
świadków itp.), z życiem prywatnym i zawodowym
(np. metryka urodzenia, świadectwa szkolne, świadec-
twa ślubu, świadectwa pracy itp.). Dokumenty
te stanowiłyby cenne uzupełnienie Pani
teczki (nr inw. 2766/WSK/i) nieocenione źródło
dla przyszłych badaczy.

Dziękuję także za dokonanie wpłaty na
rzecz Fundacji i życze pomysłowości
w Nowym 2002 Roku.

Z wyrazami szacunku

Donata Kromp

Dokumentalistka Archiwum

WSK.

Kom.
wystawo z Memo-
riat nr 1216
Biuletynem

Władysław Janiszewski
00-826 Warszawa

14-3

FUNDACJA	
"Archiwum I Armii Krajowej oraz Wojskowej Służby Polick w Toruniu	
Wpłynęło dnia:	29.11.06
L. dz.	2599 / 1954-512/06
Załącznik:	
Referent:	

Szanowni Państwo !

Dopiero dzisiaj odpisuję w odpowiedzi na zaproszenie mojej żony Ireny na sesję w dniu 18 listopada 06.

Niestety zawiadamiam , że moja żona Irena zmarła dnia 16 października 2006.

Niestety takie jest życie i nic na to poradzić nie można.

Jeszcze raz dziękuję za przesłane zaproszenie i pozwalam sobie załączyć nekrolog jaki się ukazał w Gazecie Wyborczej dotyczący Jej śmierci .

Przesyłam serdeczne pozdrowienia życząc wielu sukcesów Całej Fundacji

Z wyrazami szacunku pozostaję .

Władysław Janiszewski

J. 2966/USK

AKC Lwów

++
KOŚCIAŁKOWSKA Jrema

zam. Jamiszewska

ps. „Kresowianka” „Kama”

Wypisy ze źródeł

—
V. Nazwiskowe karty informacyjne: 1
—

i

T. 2766 / WSK

AK Lublin

++
KOŚCIAŁKOWSKA Jrena
zam. Janiszewska
ps. "Kresowianka", "Kama"

1939 Relacja. 1945

2014. B. Pię

KOŚCIARKOWSKA Irene

